

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ab æterna vita in qua pij cum S. Angelis, & Electis omnibus exultantes,
mutuò se agnituri sunt, Consolatio. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

de Dei bonitate & benignitate commonefacere debet: cui de nobis, suis iam per fidem et adoptionis gratiam filiis, curam esse, & necessaria subministrare, et S. docent litera, & exempla testantur. David Rex non cogitabat secum, Habeo regnum florentissimum, diuitias ingentes, fideles amicos: ergo nihil mihi deesse poterit: sed, Dominus, inquit, regit me, & nihil mihi deerit. Ita singuli fiduciam nostram collocemus, non in diuitiis, non in amicorum beneuolentia, aut industria nostra, sed in Pastore & Rectore Domino Deo: qui facile relictam uiduam unã cum liberis, quantumuis multis, nutrire uult & potest. Potest, quoniam omnipotens est, et dat escam omni carni: uult, quia benignus est, cui cura est de nobis, teste eodem rege: qui ob id audenter dixit, Dominus sollicitus est mei. Plura Exempla paulo post ponemus.

Psal. 286.

Psal. 135.
Psal. 14.
1 Petr. 5.
Psal. 39.

Ab aeterna Vita, in qua pij cum S. Angelis, & Electis omnibus exultantes, mutuò se agniture sunt, Consolatio.

VT aduersum Mortis duritiam, et crudelissimam necessitatem hoc solatio erigimur, quòd nobis dilectos non amisimus sed premisimus, breui uisuri eos, quos dolemus absentes: ita maximam adferi Consolationem, si ab hac uita in meliorem excessuri, cogitemus non emigrare, sed emigrare: & mutare amicos, non relinquere. Nam faelix ille beatorum spirituum ac piorum hominum conuentus, quantam singulis pariet voluptatem, quis enarrare sufficiet? Et unum quidem Angelum aliquando sub hominis tamen figura conspexisse, magni miraculi loco habetur: sed quanti erit aestimandum, non in aliena, sed propria imagine, nec unum aut alterum, sed multa Angelorum millia uidere? Millia millium mi-

CAP. IX.

August. Epist. 6. ad Italicam.
Hieron ad Marcellam: & in Epitaph. Nepotiani.

Dan. 7.

nustra-

nistrabant ei, ait Daniel, & decies millies centena millia assistebant ei: insuper Archangelos, Thronos, Dominationes, Virtutes, Principatus, Potestates, Cherubim & Seraphim, eorumq; miro ordine disposita ministeria perspicue contemplari? O iucundissimum spectaculum: in quo licebit nobilissimos Spiritus ineffabilis visionis donoclare intueri, & cum eis mirabili iam charitate coniungi, consortioq; eorum perpetuo frui: et una cum ipsis communem Dominum semper laudare. Ad horum autem contubernium anime piorum transeunt: vita hic sanctè peracta. Illuc, ait Psalmista David, ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini. Ibi ergo primi Parentes nostri, Patriarcha & Propheta, cateriq; veteris legis observatores, non per Legem, sed per gratiam fidei Beatitudinem adepti: Quia Lex per Moysen data est: gratia autem et veritas per IESVM CHRISTVM facta est. Ibi quoque Apostoli & Martyres, Confessores et Virgines: omnes denique Christi serui fideles, qui fidem sinceram, spem firmam, Charitatem veram usque ad finem non deseruerunt. Hi omnes, quoniam unum in Christo sunt, concorditer inter se consortio latantur: paresq; inter se animis ac voluntate, delectantur in multitudine pacis, in requie opulenta. Qui nos quoque maximo desiderio expectant: ad quos, Deo duce, si velimus, nos peruenturos nihil dubitare debemus. O quantum gaudium erit viuos presentesq; cernere, eorumq; familiaritate perfrui in caelis, quorum virtutes predicamus in terris. Sicut audiimus, sic videbimus, in ciuitate Domini virtutum: in ciuitate Dei nostri.

Quòd autem & parentes nostros, & coniuges liberofque nostros, propinquos & amicos, atque etiam omnes patres, omnesq; electos agniture, ac letis animis gratulatio ni-

Psalm. 122.

Ioan. 1.

Matth. 25.

Psalm. 36.

Esa. 52.

Psalm. 47.

tionibꝫ complexuri sumus, Angelorum exemplo discimus, qui se mutuo cognoscunt. Nam apud Daniele, Angelus nominat Gabrielem, eiꝫ loquitur: & paulo post, Michaëlem in adiutorium venisse dicit. Sic in Zacharia legimus angelum angelo locutum: & ut ad Zachariam loqueretur, mandasse. Cùm ergo inuicem se nominant, necesse est, mutuam in ipsis esse cognitionem: etiamsi nomina officij sint, non substantiæ. Proinde cùm Dominus dicit futuros nos similes Angelis in celo: consequens est, quod mutuo agniture sumus. Idem quoque perspicue demonstrat ille S. Scripturæ locus: quo Dominum ad Abraham dixisse legimus: Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona. Unde & de eo scribitur: Plenus dierum congregatus est ad populum suum. Et de filio eius Isaac, ita legis: Appositus est populo suo, senex & plenus dierum. Iacob quoque, diuina attestante Scriptura, ait filiis suis: Ego congregor ad populum meum: sepeliteme cum patribus meis.

Quid est autem: Ire ad patres suos, Apponi populo suo, & Congregari ad populũ suum: nisi ad beatissimam illam Electorum Dei sodalitatẽ adiungi: in qua nulla est tristitia, nulla ignorantia: nemo cæcus aut mutus: sed est eterna eis lætitia, perfecta scientia, & perpetua claritas: qua fulgent sicut splendor firmamenti, & quasi stella in perpetuas eternitates.

Moses quoque & Elias in monte Thabor cum Christo transfigurato colloquentes, à Petro agnoscuntur. & ut ipse Christus resuscitatus Apostolis alijs clarissime conspicitur: ita non dubium est, omnes Sanctos in calis, ipsum Christum, omniaq; eius membra capiti conformia conspecturos, mutuoq; agnituros esse.

Completitur Abrahamus Lazarum: & simul cernit impium epulonem in Gehennæ flammis torqueri. Vicissim

Dan. 8.
Dan. 10.
Zach. 1.

Genes. 150

Genes. 150

Genes. 350

Gen. 49.

Dan. 120

Matth. 17.
Luc. 9.
Ioan. 20.
Acto. 1.
Luc. 26.

Sap. 5.

cissim impij etiā in extremo die, & ipsum iudicem Christum, & Apostolos, ac alios sanctos quos angustiauerūt, videbunt cum timore horribili, admirantes, & pra-angustia animi gementes. Quare multo magis pi se mutuo cognoscent: sicut Christus Matthaei viii. ostendit dicens: Dico vobis, quod multi ab oriente & occidente venient, & recumbent cum Abraham, Isaac & Iacob, in regno calorum. Cumq; in hac vita eos, cum quibus familiariter viuimus, agnoscamus: & oculis nostris, alijsq; sensibus, qui sint percipere possimus: multo magis in illa clariore & aeterna luce, multoq; perspicacius cognoscemus eos, cum quibus perpetuo incorruptibiles viuemus, procul ab omni corruptibilis huius corporis defectu: neque ulli natura vitio obnoxij. Certē qui

1 Cor. 13.

Deum ipsum, & filium eius D. N. Iesum Christum, & spirituales essentias S. Angelorum, coram facie ad faciem cernēt, hi multo facilius homines pios agnoscent. Ac ne ulla quidem potest esse gloria, sine aliorum agnitione.

Ioan. 17.

Nota quoque sunt Christi verba: Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi. Certum est ergo, quod cum Christo degentes, & ipsum cum primis D. N. Iesum Christum, in claritate caelesti, unā cum Patre & Spiritu sancto, ac nos mutuo, nec modo parentes, coniuges, liberos, amicos & notos, verum etiam nunquam à nobis visos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, & totum Martyrum exercitum, cum omnibus Angelorum & Electorum choris, agnoscamus: atque de incomprehensibilibus Dei operibus, & admiranda generis humani redemptione, coniunctis mentibus & vocibus Deū in omni aeternitate collaudabimus. Ideo Apostolus Paulus dicit: Accedemus ad ciuitatem Dei viuētis, Hierusalem caelestem, & multorum millium

Hebr. 12.

An-

Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitiuorum,
qui conscripti sunt in caelis, & iudicem omnium Deum,
& spiritus iustorum perfectorum.

Ad Pauperes, vt in Deum curas suas proiciant:
consolatoria Exhortatio.

Ex Psalmo LIII.

CAPVT.

REgius ille Propheta Dauid, vt equiore animo si-
mus, Deoq; fidamus, ita nos consolans exhortatur:
lacta super Dominum curam tuam: & ipse te enutriet. x.
Quem locum Apostolus Petrus eleganter enarrat di- 1 Pet. 5.
cens: Omnem sollicitudinē vestram proicietes in eum:
quoniam ipsi cura est de vobis. Habet autem hac senten-
tia egregiam Doctrinam & Consolationem. Monstrat
quò confugiendum sit in periculis & anxietate: & iubet
curas nostras & angores conijcere in Deum. Consolatio
verò est: IPSE TE ENUTRIET. quo significatur, Deū
nos pro sua benignitate, pio fauore complecti, alere, gu-
bernarē ac defendere velle. In Psalmis hac Consolatio
subinde repetitur.

Psalmo XXXII. Ecce oculi Domini super metuentes
eum, & in eis qui sperant super misericordia eius. Ut
eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Psalmo XXXIII. Iste pauper clamauit, & Dominus
exaudiuit eum: & de omnibus tribulationibus eius sal-
uauit eum. Timete Dominum omnes sancti eius: quoniā
non est inopia timentibus eum. Diuites eguerunt & esu-
rierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur
omni bono.

Psalmo XXXVI. Non vidi iustum derelictum: nec
semen eius querens panem.

Et filius Dei dulcissimè instillat hanc Consolatio-
nem.